

Vi vil ikke endnu en gang trækkes ind i et forum eller et fællesskab, som vi ikke er interesseret i at være med i og heller ingen indflydelse har på. Derfor skal jeg opfordre statsministeren til at tage fat på det arbejde, der vedrører en afklaring af udenrigs- og sikkerhedspolitikken i rigsfællesskabet, før en folkeafstemning om den nye EU-traktat.

Noget af det interessante ved åbningstalen var selvfølgelig alt det, der ikke blev sagt. Statsministeren har, synes jeg, været meget nøjeregnende med ikke at komme ind på de sidste års store kontroversielle emner mellem Grønland og Danmark. Jeg tænker her selvfølgelig på debatten om missilskjoldet, som var intens og nervepirrende. Folketingets og Landstingets medlemmer rejste land og rige rundt, eksperter blev tilkaldt fra nær og fjern, rapporter og hvidbøger blev udgivet, og sagen hastede så meget, at alt muligt måtte vige for en hurtig afgørelse på inddragelsen af Thulebasen i missilskjoldets arkitektur.

Statsministeren sagde heller ikke et ord om masseødelæggelsesvåbene i Irak. Umiddelbart en simpel logik. Jeg vil spørge, om man skal forstå det sådan, at ingen masseødelæggelsesvåben i Irak betyder ingen missilskjold og heller ikke et missilskjold på Thulebasen, eller hvordan hænger disse sager sammen?

Højesteretsdommer Per Walsøe udgav på Folketingets åbningsdag en ny bog om en af de verserende Thulesager. Bogen hedder »Thule farvel«. Bogen beskriver Thulebefolkningens oplevelser under opbygningen af en amerikansk militærbase i Thule og den efterfølgende proces. Efterkommere af et tvangsflyttede familier fører en sag mod staten i Højesteret, en retssag, som kommer til pådømmelse i november i år, altså i næste måned.

Bogen dumper ned midt i en konflikt, som kort sagt går ud på, at Thulefolkets advokat arbejder under helt andre betingelser end statens kammeradvokat, hvorved man risikerer, at sagen slet ikke kommer for i Højesteret.

Det kan ikke passe, at man i dagens Danmark forhindrer en så vigtig og afgørende retssag i at blive gennemført ved simpelt hen at forhindre sagsøgerne i at komme til orde. Jeg synes, det vil klæde statsministeren i dag at forsikre om, at man selvfølgelig vil påse, at der føres en fair og retfærdig retssag uden yderligere usikkerhed.

I øvrigt kan jeg så fuldt ud tilslutte mig hr. Walsøes opfordring til, at der indledes en nødvendig forsoningsproces mellem Thulefolket og

staten. Jeg tror også som hr. Walsøe, at det vil have stor psykologisk og politisk betydning både for den danske stat og for Thulefolket.

Jeg glæder mig til folketingsåret, vi nu har taget hul på. Vi er inde i en meget spændende fase i forholdet mellem de tre folk i riget. Udfordringerne og opgaverne er store, men de er ikke uovervindelige.

Det kræver politisk mod og hårdt arbejde, det kræver, at man ved, hvad man snakker om, det kræver gensidig forståelse og solidaritet.

Kl. 20.35

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg har kaldt mit ordførerindlæg »Haves: Selvstyre. Ønskes: Selvstændighed«. Jeg vil gerne starte med at citere statsministerens åbningstale med følgende citater:

»Lad os give det enkelte menneske mere frihed og mere ansvar. Lad os udvikle et samfund, hvor der er plads til virkelyst og arbejdsglæde, hvor der er turbo på kreativiteten på bekostning af firkantede systemer.«

Og et andet citat:

»Der skal være frihed til forskellighed, men ikke frihed til undertrykkelse.«

Og endelig følgende citat:

»Jeg vil give såvel det færøske som det grønlandske folk meget klar besked: I bestemmer selv jeres fremtid og jeres tilhørsforhold til Danmark.«

Når jeg indleder med disse tre citater fra statsministerens åbningstale i forgårs, så er det, fordi jeg til forskel fra de fleste andre her i salen, som ikke deltager i regeringsarbejdet eller kommer fra regeringspartierne, finder, at statsministeren med sin tale faktisk sendte nogle store og positive signaler til vores fælles fremtid.

Jeg tror på, at den siddende regering og statsministeren mener det alvorligt, når de fastslår, at forskellighed er godt, og undertrykkelse er skidt. Jeg tror også på, at regeringen og statsministeren mener det oprigtigt, når de udtrykker den forståelse, at et samfunds kreativitet og evne til at sætte turbo på udviklingen er afhængig af borgernes følelse af frihed og ansvar.

Jeg tror naturligvis, at statsministeren mener det alvorligt, når han siger, at han gerne vil overlade det til os i Grønland selv at bestemme vores tilhørsforhold til Danmark. Signalet fra statsministerens åbningstale er derfor godt.

Hvis blot virkeligheden var så enkel, at man kunne sige, at det danske forhold til Grønland var baseret på frihed til forskellighed, hvis man